

min Mening, at Ordet Civilliste skulde optages i Lovforslaget. Jeg troede dermed at have antydet, at Thronfølgerens Stilling var forskjellig fra de andre kongelige Prindsers, og at han som Følge deraf ikke kunde nyde nogen Gage. Det er det egentlige Moment, det er egentlig den Udvei, jeg har troet, der var, at Thronfølgeren ifølge sin exceptionelle Stilling ikke kunde nyde nogen Gage. Dersom den meget ærede Finantsminister er af den Mening, da troer jeg, at der er en Udvei til en Overenskomst. Fastholder derimod Regjeringen, at der ikke i Lovforslaget, saaledes som det oprindelig er forelagt, maa ske nogen Modification, hvorved det blev vedtaget mellem Rigsdagen og Regjeringen, at Thronfølgeren ikke kan nyde nogen Gage, ja, saa er Discussionen til Ende, saa vil naturligvis den Mellemvei, jeg har troet at finde, bortfalde, idet deri ligger en Erklæring fra Ministeriet om, at Regjeringen ikke vil gaae ind paa en saadan Overenskomst.

Lüttichau: Naar jeg har deeltaget i at stille det Endringsforslag, som foreligger til Behandling, saa har min Grund dertil været den, at det har forekommet mig, at saaledes, som Forslaget er kommet til os fra det andet Thing, er det af den Bessaffenhed, at Thinget ikke ret vel kan eller bør gaae ind derpaa. Man har nemlig der voteret, at Appanagistens Gage skulde for Eftertiden bortfalde. Dette troer jeg, at Rigsdagen er aldeles uberettiget til. Denne Gage er tilstaaet Apanagisten af Hans Majestæt Kongen for et bestemt Embede og for et Embede, der er optaget i Armeeplanen. Enhver, der er tillagt en saadan Gage, kan ikke miste den paa anden Maade end ved Dom eller ved administrativ Foranstaltning, og noget Saabant kan der i dette Tilfælde ikke være Tale om. Derfor forekommer det mig, at, naar man vilde, at Apanagisten ikke skulde have højere Apanage end de omtalte 50,000 Rbd., maatte man være gaaet en anden Vej. Gagen maatte man have ladet staae uberørt, men derimod formindsket Apanagen. Dette har man imidlertid ikke gjort, og der er formodentlig ikke heller noget Dunst derom her i Thinget. Derfor mener jeg, at man skal afgjøre denne Sag paa den Maade, som den er kommen fra

Regjeringen. Naar man ikke gjør det, vil man komme ind i forskjellige Ulemper. Jeg skal deraf nævne, at, naar Apanagisten avancerer op i en højere Stilling, paa en højere Gage, vilde deraf følge, at, naar man vilde gennemføre, hvad der er tilfattet i det Forslag, der er kommet fra det andet Thing, maatte man tage denne Apanagesag igjen for, for at Apanagen i Forbindelse med Gagen ikke skulde blive højere end 50,000 Rbd. Men saaledes kunde der maaskee være flere Tilfælde eller Forhold, der nøiere burde overveies, og i ethvert Tilfælde synes det mig, at det Spørgsmaal, om Apanager eller Gager kunne forenes eller ikke, ikke saaledes leilighedsvis kan afgjøres under denne Sag, uden at de forskjellige Ministre havde faaet Leilighed til at yttre sig, saa at alle Oplysninger kunne være tilstede, førend man tager nogen Bestemmelse. Jeg skulde derfor tillade mig at anbefale til Thinget, at det Endringsforslag, der foreligger, om at afgjøre Gagen saaledes, som af Regjeringen er foreslaaet, maatte tages til Følge, for at vi saasnart som muligt kunne komme bort fra denne Sag uden yderligere Discussion.

Schulin: Jeg skal tillade mig at slutte mig ganske til det stillede Endringsforslag, da det forekommer mig, at Lovforslaget, hvis det vedtages i den Form, hvori det er kommet fra det andet Thing, vilde komme til at lide af Mangler og ikke være passende. Spørgsmaalet er jo her ikke om, hvorledes de kongelige Prindsers Stilling skal være ligeover for Embederne, men derimod om, hvorledes denne enkelte høie Persons Stilling skal være. Naar den Sag var under Discussion i Almindelighed, hvorvidt Prindsen kunne være Embedsmænd og som saadanne oppebære Gager, kunde der jo vistnok ansøres Meget for begge Betragtningmaader, om de skulde have eller ikke skulde have Gager; men derom er der jo slet ikke her Spørgsmaal, og, da det her i Landet hidtil har været og endnu er Regel, at Apanagisten og for nærværende Tid en nærmere Apanagist ved Thronen, nyde Gage, forekommer det mig, at det vilde være en forunderlig Undtagelse, og efter min Mening ikke engang ganske værdigt hverken for den her omhandlede høie Person eller det Embede, han beklæder. Det vilde være